

висинувамъ -ны (*начо мѣрвамса*), *va.* faire sa lippe *ou* une vilaine lippe; 4. кривене -ны, la moue.

Жуненъ и Жученъ, *adj.* labial.

Жуна буква, *sf.* Gram. la labiale.

Жунообразно състоянє, *sn.* la labrosit .

Жуноприличенъ, *adj.* Bot. labié.

Жуканъ, *sn.* poisson, le labre.

Журналъ, *sm.* la feuille; | (*изѣстникъ*, аkr., *Agric.*), le journal.

Жѣба, *sf.* reptile, la grenouille, le crapaud; || (*буша*), V t r. le fie; || (*конска болестъ*), V t r.  trenguillon, barbillon *m.*

Жѣбе (мускулъ), *sn.* Anat. le muscle.

Жѣбенъ камыкъ, *sn.* la crapaudine.

Жѣбина локва, *sf.* la gr nouill re. — лажица, *sf.* plante, le fl teau.

Жѣбница (*подезиченъ отокъ*), *sf.* Méd. la grenouillette. [batraciens *m.*]

Жѣбоприлични гадини, *sf.* pl. H. nat: les

Жѣбуникъ, *sm.* la crapaudi re; || —, plante, le sid rit s.

Жѣбуркамса, *vr.* grenouiller.

Жѣбя трѣва, *sf.* plante, la crapaudine.

Жѣбѣ, *sm.* t. la poche; || (*процѣпка за човинъ*), le gousset *ou* bourson; || пакъ гуждамъ въ —, *va.* rempocher.

Жѣбна книжка (*за въ прорѣзъ*), *sf.* le vade-mecum.

Жѣгаль, *sm.* l'esponton et sponton *m.*, la haste; || (зъ ловъ), l' pieu *m.*; || V n. la vouge.

Жѣденъ, *adj.* avide; -дно, -ment; 1. convoiteux; 2. *fig.* affamé de; 3. (*къмъ грабежъ наклоненъ*), rapace; 4. (*за*),  pre  ; 5. (*за имане*), cupide; 6. — съмъ много, *vr.* j'ai grand' soif, *f.*

Жѣдность, *sf.* la soif, avidité, rapacité *f.*

1. *fig.* la faim; 2. докарвамъ —, *va.* altérer; 3. който докарва —, altérant, *adj.*; || Méd. dips tique; 4. угасивамъ —, *va.* désaltérer et se —, *vr.*; 5. което угасява —, d sal rant, *adj.*

Жѣдѣти, *vn.* convoiter; || който жѣднѣе, altéré, *adj.*

Жѣладоберь, *sm.* la gland e.

Жѣладь, *sf.* la gland, la faine et s ne ou fouenne; || съ —, Blas. gland , *adj.* [scier].

Жѣхъ, *va.* moissonner, dépouiller; || (*жито*),

Жѣхта (и *срѣме* —), *sf.* la moisson; 1. la dépouille; 2. (*на жито*), la récolte; 3. *fig.* l'a ut *m.*

Жѣхтаръ, *ка, s.* moissonneur, euse; un a ut ron; || *Agric.* un scieur. [Messier.]

Жѣтвень стражъ (*съзѣздіе*), *sm.* Astr. le

3.

3

Забѣркувамъ

Заборавямъ и Забра-, *va.*oublier, omettre; 1. (*себе-си*), *fig.* se méprendre; 2. (*съсѣмъ нѣщо*), *fig.* passer l' p nge sur; 3. -са, *vr.* s'oublier, se méconnaître, s' m anciper, être enseveli dans.

Заборавяне, *sn.* l'oubli *m.*, l' cole *f.*

Заборавливость, *sf.* l'oubli *m.*

Заборавливъ, *adj.* oublieux.

Забрадилка, *sf.* la coiffe; || която прави -кы, une coiffuse.

Забрадка, *sf.* bonnet de femme, *m.*; || (*на селянкытъ*), le bavoir.

Забрана, *sf.* la sauvegarde.

Забранене, *sn.* la prohibition.

Забраненъ, *adj.* illicite; съ — начинъ, -ment.

Забранителентъ, *adj.* prohibitif.

Забранямя, *va.* prohiber.

Забѣркано говорене, *sn.* le barbouillage; || fam. le tortillage. [-gestible].

Забѣрканъ, *adj.* compliqué, indig ste et

Забѣрканостъ, *sf.* Jur. l'implication *f.*

Забѣркувамъ и -квамъ, *va.* compliquer, mêler, embrouiller, brouiller, tripoter, impliquer, susciter; 1. *fig.* démonter; 2. fam. interloquer; 3. -са, *vr.* se compliquer, s'embrouiller, se brouiller, égarer et s' —, se tromper, s'ébranler; 4. *fig.* se troubler, errer.

Забави, *sm.* la retardation, le retardement. **Забивамъ**, *va.* pousser, chasser, Fischer, cogner; || (*по дѣлбоко*), renfoncer; || (*на рѣда на права линія колечета*), bornoyer.

Забира, *v. imp.* Chir. il abcede.

Заблуждене, *sn.* l'aberration *f.*, abus *m.*

Забодевамъ, *va.* attacher avec des épingles.

Забождамъ, *va.* enfencer, Fischer,  pingler; || (*сабя въ нѣщо*), plonger; || -са, *vr.* se Fischer. **Забождане**, *sn.* l'enfoncement *m.* **Забочамъ**, *va.* arborer, fixer; || (*крыстъ*), planter.